

KLASS JAGUNES POOLEKS: ühed prooviksid mõnuaineid, teised mitte

Narkootikumid hiilivad märkamatult koolimajja

Alanud narkotundides arutavad noored uimastiprobleemi isekeskis

Tallinna Punase Risti Seltsi tüdrukud käivad koolides eakaaslastega arutamas, kas peaks vähemalt korra narkootikume proovima või mitte. Ise pole nad veel ühelegi narkopakkumisele jaatavalt vastanud.

MALLE PAJULA

Kui neli 11. ja 12. klassi neidu, Marleen Kirselt, Meelika Limberg, Triinu Paju ja Mariliis Raimet eile esimest korda Järveotsa gümnaasiumis narkoteemalisi küsitluslehti laiali jagasid, tekitas see sama vanade poiste seas palju ilikumist ja nalja. Keegi neist ei tahtnud avalikult tunnistada, et mõnuained nende meeli köidavad. Hiljem selgus küsitluse vastustest siiski, et 19 õpilasest viis oli vähemalt korra narkootikume proovinud.

“Peeaeagu kõikide linnakoolide keskkooliklassides on vähemalt üks õpilane, kes on korra mõnuaineid proovinud,” usub Marleen. Ta ei kavatse noortele veel seetõttu moraali lugema hakata. “Me püüame koos arutada ja vaielda, mitte hukka mõista,” ütleb ta.

Välismaalane pakkus kokaiini

Punaseid riste rinnas kandvate neidude sõnul imbuvad narkootikumid küllaltki märkamatult suletud uste vahelt sisse. “Neid peavad tooma tuttavad näod, sest võõraid ei lastaks ju kooliuksest sisse. Kõigile narkootikume ei pakuta, antakse vaid usaldusväärsetele,” leiavad nad.

Triinu ja Meelika on selgelt narkootikumide äraproovimise vastu, siiski on ka neile julgelt mõnuaineid pakutud. Triinule tahtis üks inglisekeelne mees mullusuvisel Rolling Stonesi kontserdil kokaiini anda ja Meelikale on korra peopesal mingeid tablette näidatud. “Narkovastast tööd tuleb teha just noortel, sest ka mõnuainete pakkujad on noorte eakaaslased,” leiavad punaristlased. “Me julgeme öelda, et ei pea narkootikumide proovimist õigeks. See võib täiskasvanu jutust mõjusamgi olla.”

Õudne narkopohmell

Erinevalt punase risti neidudest pole Järveotsa gümnaasiumi 11. klassi noored mõnuainete suhtes ühte meelt. Nii korra äraproovimise toetajate kui ka vastaste poolele koguneb võrdselt õpilasi. Pooldajate seas istub vaid paar tüdrukut, seevastu pole põnevate elamuste vastu astujate seas tühtki poissi.

“Kui pole kordagi narkootikume võtnud, siis ju ei tea, mis need endast täpselt kujutavad. Sellist põnevat teadmatust kogevad ka lapsed, kes seisavad emaga basseiniserval, kuid ei tohi vette minna,” kirjeldavad noormehed oma seisukoha kaitses. Nende väitel võiks ikka korra kasvõi natukene proovida. “Võib-olla on narkopohmell nii õudne, et ei tahagi teist korda,” oletavad nad.

Neiud sõdivad meesperele seepeale alalhoidliku naiselikkusega vastu, ning räägivad kergelt õhetades veel sündimata lastest. “Kuidas me saame oma lapsele midagi sellist teha, kõike ei pea ilmtingimata ära katsuma,” lisavad nad.

Tallinna Pirita majandusgümnaasiumi 11. ja 12. klassi õpilased Marleen Kirselt, Triinu Paju, Mariliis Raimet ja Meelika Limberg viivad koolides läbi narkotunde, kus vaieldakse, kas mõnuainet tasub mekkida või mitte.

MARKO MUMM

Kas koolis peaksid olema narkotunnid?

Punase Risti narkotunnis küsitlusele vastanud 19 õpilasest oli mõnuaineid proovinud viis, kuid pakutud oli neid pooltele õpilastele. Diilerid olid neile ligi tulnud kesklinna avalikes kohtades ja klubis Hollywood.

Enamik noori oskas loetleda vähemalt nelja mõnuainet, kuid ei teadnud, kuidas narkoringi sattunuile abi anda. Küsitlusele vastanud noortest oli suurem osa

narkootikumide legaliseerimise vastu.

Malle Eglon, Tallinna Järveotsa gümnaasiumi direktor:

Sel teemal on tarvis aeg-ajalt rääkida. Meie koolis on nii lastele kui ka nende emadele-isadele näidatud narkootikumi-teemalisi filme ja psühhiaatrid on rääkinud käinud.

Koolis pole veel keegi narko-

uimas olnud. Selle kohta, mis toimub väljaspool kooliseinu, ei oska ma täpselt öelda.

Tarmo Vannas, 11. klassi õpilane:

Olen käinud paaris selleteemalises tunnis, neid võiks aeg-ajalt olla küll. Säärased vestlused panevad mõtlema, kuigi mulle pole veel keegi tänaval narkootikume pakkunud.

des veel sündimata lastest. “Kuidas me saame oma lapsele midagi sellist teha, kõike ei pea ilmtingimata ära katsuma,” lisavad nad.

“Aga me ei tahagi lapsi. Hiinlased muretsesid meie eest, et inimkond välja ei sureks,” teatavad paar poissi kiuslikult. “Kui nad

siiski kord tulevad, siis peavad nad ikka terved olema,” liituvad nad lõpuks märkamatult narkovastaste leeriga.